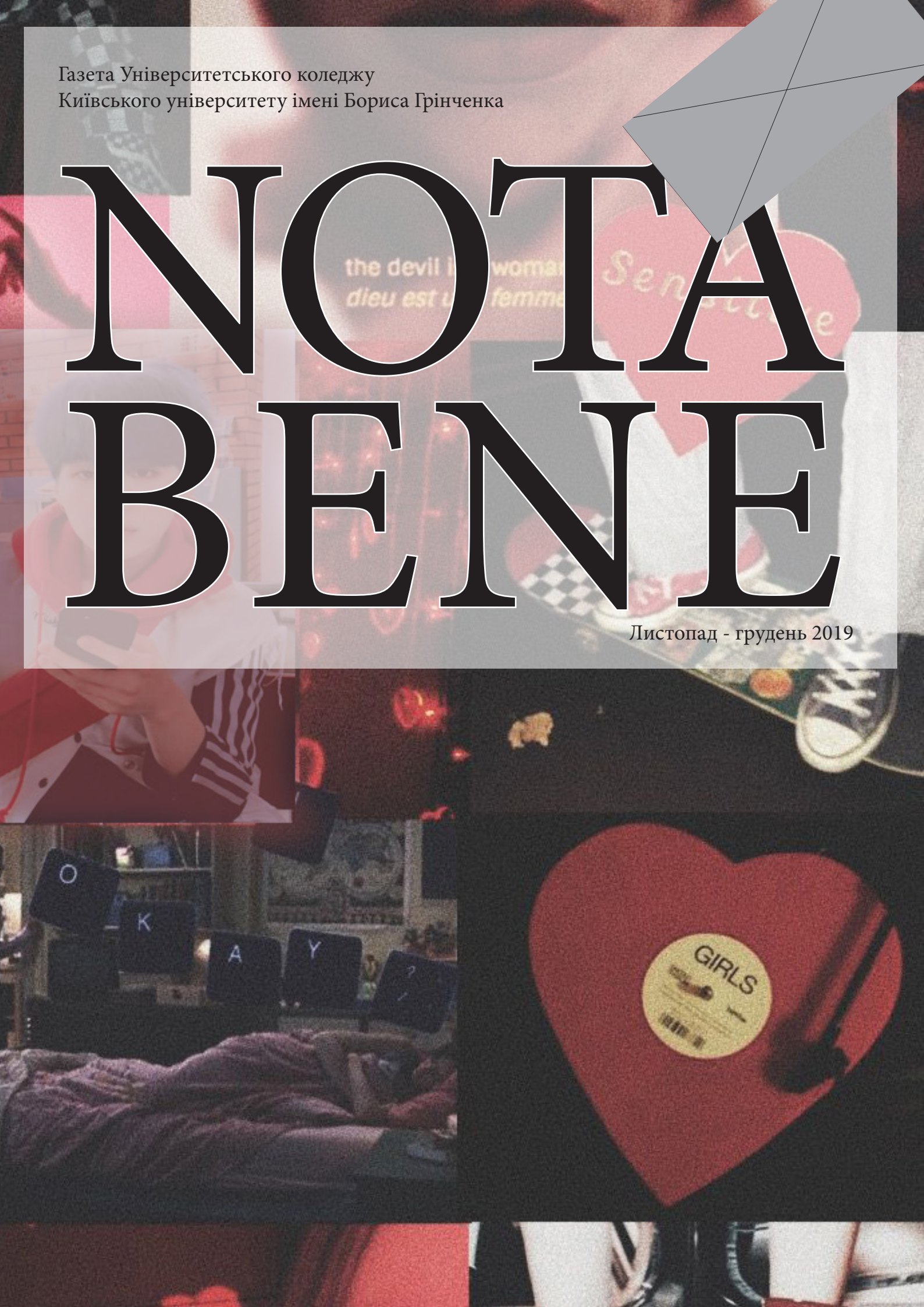

Газета Університетського коледжу
Київського університету імені Бориса Грінченка

NOTA BENE

Листопад - грудень 2019

«NOTA BENE»
випуск № 11
листопад—грудень 2019

ГОЛОВНА РЕДАКТОРКА	Вікторія Христовська
ДИЗАЙНЕРКА	Вікторія Малюта
АВТОРИ	Катерина Колісник Катерина Ягович Валентина Майстренко Дар'я Князева Марія Кукшина Вікторія Малюта Дмитро Челишев
ШЕФ-РЕДАКТОРКА	Тетяна Іванівна Ус

На першій сторінці використана робота Taytm Ronquillo.

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:

Університетський коледж Київського університету імені Бориса Грінченка
Циклова комісія з видавничої справи, культури та української філології

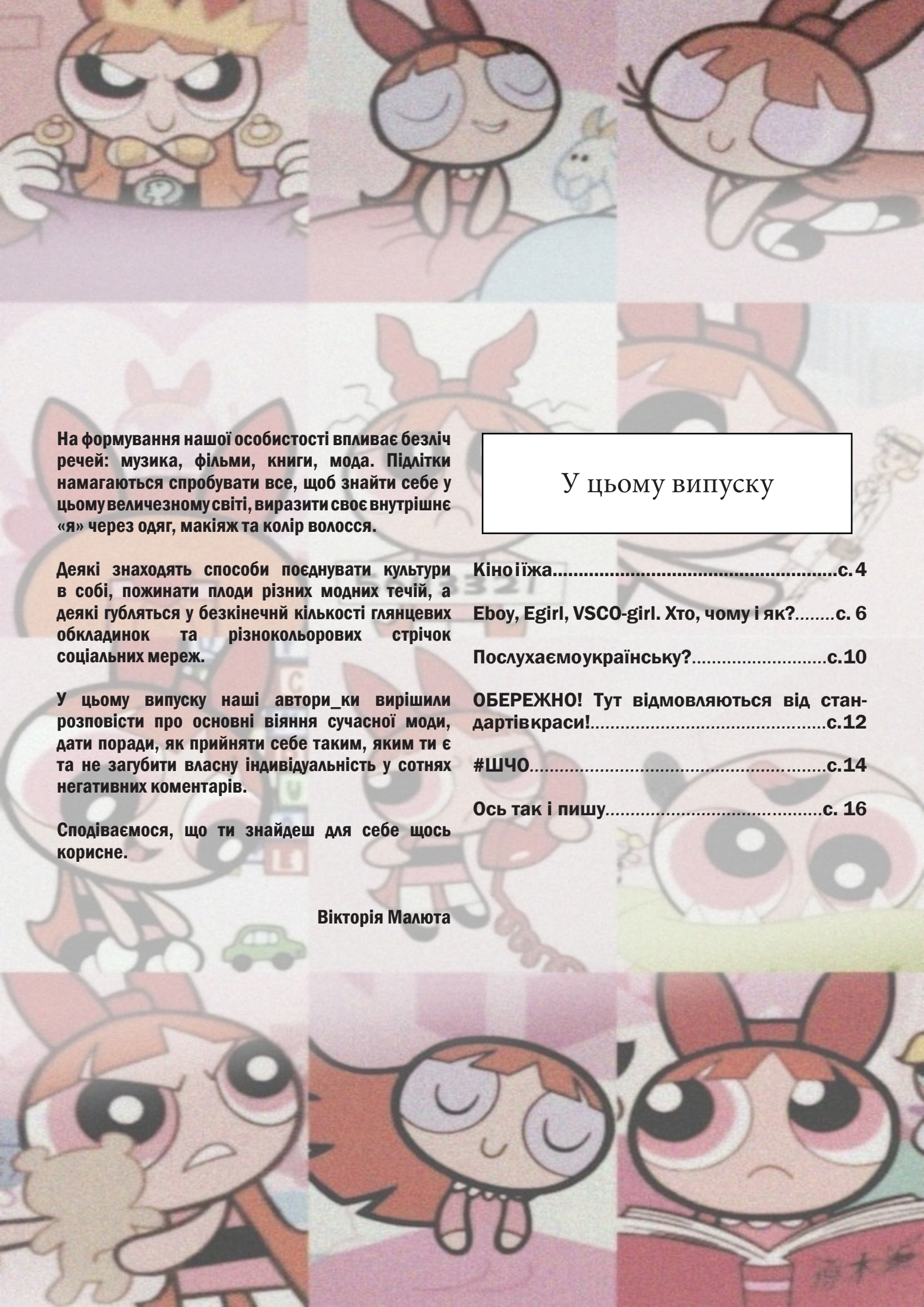
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: просп. Гагаріна, 16

E-MAIL: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст.

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції.

При передруку посилання на «NOTA BENE» — обов'язкове!

На формування нашої особистості впливає безліч речей: музика, фільми, книги, мода. Підлітки намагаються спробувати все, щоб знайти себе у цьому величезному світі, виразити своє внутрішнє «я» через одяг, макіяж та колір волосся.

Деякі знаходять способи поєднувати культури в собі, пожинати плоди різних модних течій, а деякі губляться у безкінечній кількості глянцевого обкладинок та різнокольорових стрічок соціальних мереж.

У цьому випуску наші автори_ки вирішили розповісти про основні віяння сучасної моди, дати поради, як прийняти себе таким, яким ти є та не загубити власну індивідуальність у сотнях негативних коментарів.

Сподіваємося, що ти знайдеш для себе щось корисне.

Вікторія Малюта

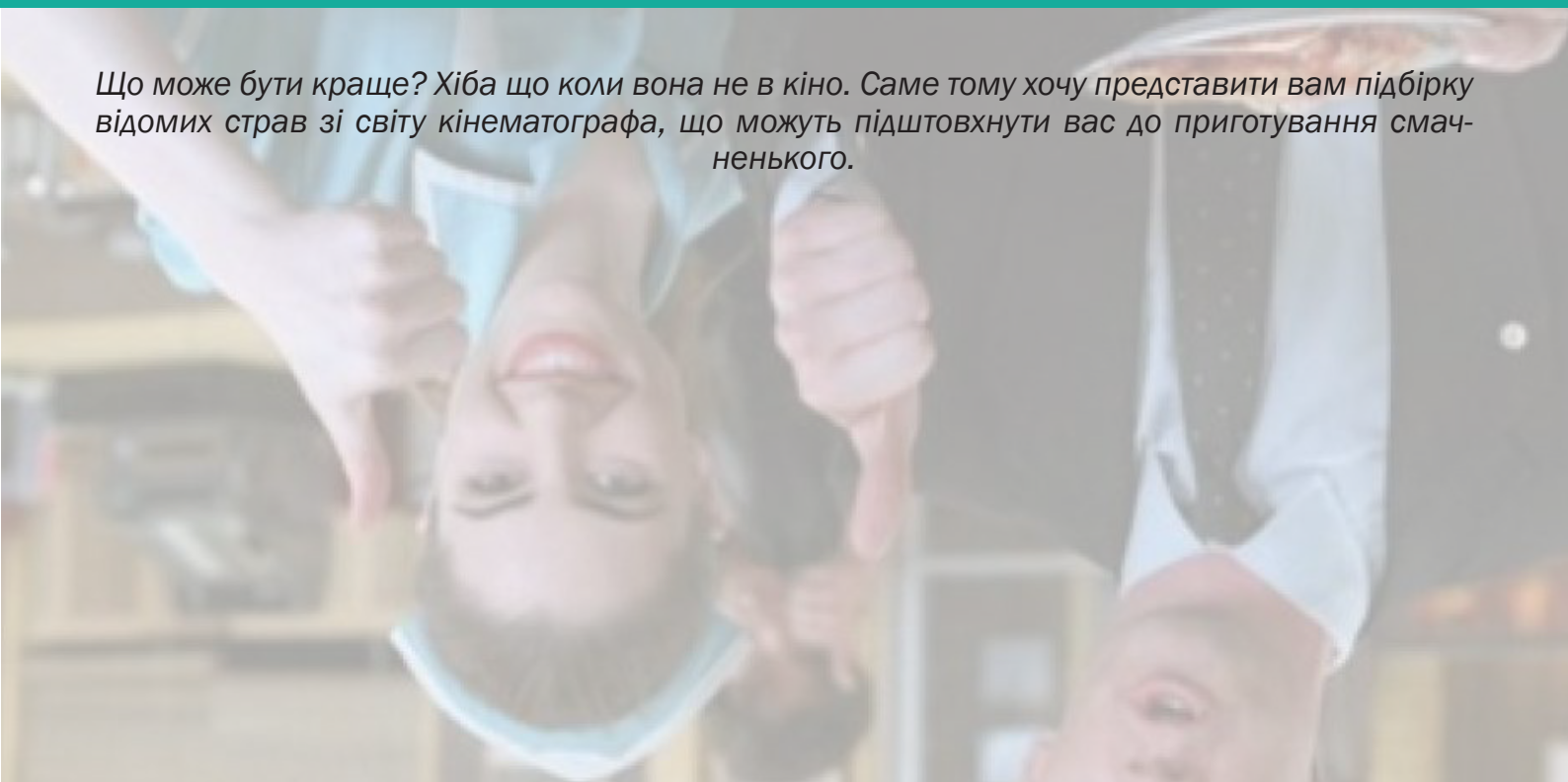
У цьому випуску

Кіноїїжа.....	с. 4
Eboy, Egirl, VSCO-girl. Хто, чому і як?.....	с. 6
Послухаємо українську?.....	с.10
ОБЕРЕЖНО! Тут відмовляються від стандартів краси!.....	с.12
#ЩО.....	с.14
Ось так і пишу.....	с. 16

Кіно і їжа

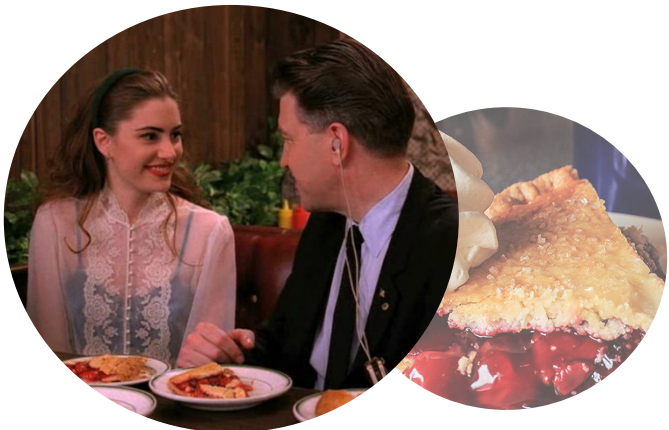
Що може бути краще? Хіба що коли вона не в кіно. Саме тому хочу представити вам підбірку відомих страв зі світу кінематографа, що можуть підштовхнути вас до приготування смачненького.

Піца «Маргарита» («Їж. Молись. Кохай.»)

«Я закохана. У мене роман з моєю піцою», — говорить головна героїня у виконанні Джулії Робертс своїй подрузі. У момент, коли вони сидять в затишному кафе в серці Неаполя, батьківщини піци, та обговорюють свої дівочі проблеми. Багато людей знецінюють «Маргариту» за її простоту, але це даремно, бо хіба ж є щось краще за поєднання смачних соковитих томатів з ніжним сиром моцарела?

Вишневий пиріг («Твін Пікс»)

«Смачний» серіал зі смачною їжею, а саме вишневим пирогом і до безтями смачною кавою — улюблений перекус агента Купера. Його можна зрозуміти, адже пиріг на американський манер з надзвичайно ніжним та водночас терпким смаком вишні, що буквально тане в роті, мало кому буде не до смаку. Особливо, коли згодом ти робиш ковток міцної чорної кави, що тонізує попередній шматочок пирога. Головного героя легко зрозуміти, адже інколи так потрібно абстрагуватися від навколишнього світу та насолодитись моментом і смаком.

Рататуй («Рататуй»)

Думаю, кожен бачив славнозвісний мультфільм про пацюка-кухаря, який, незважаючи ні на що, займається улюбленою справою - готує. Він перетворює звичайні домашні рецепти у високу кухню. Саме це маленький шеф зробив і з рататуєм - французькою стравою, що переважно готували лише вдома. Навіть колеги не вірили, що цим можна здивувати непростих гостей ресторану, але реальність стала ще більш неочікуваною, коли рататуй справив враження не лише на відвідувачів, але й холоднокровного критика Антуа Его.

Обов'язково спробуйте приготувати це вдома, адже для цього вам знадобиться лише помідори, баклажан та цукіні.

Найсмачніший в світі сендвіч («Друзі»)

«Мені 30 років! Я двічі розлучений і цей сендвіч - найкраще, що є у моєму житті! І тільки що хтось з'їв найкраще, що є у моєму житті!» — кричав Рос Геллер ледь не на весь Нью-Йорк. Вологий сендвіч, той самий, що вивів на емоцію Роса і який зробила Моніка за своїм секретним рецептом, до речі, зовсім не складний. Готується сендвіч з індики, а особливості йому надає додатковий шматочок просоченого в соусі хліба, який кладеться в середину — саме це надавало йому соковитості, або, як казав Рос, вологості.

Катерина Колісник

В одній із найвпливовіших на моду й тренди книг XX століття «Субкультури: Значення стилю» соціолог Дік Хебдіг зазначив, що «...Будь-який стиль, згідно з його суттю, є виявом політичного руху, а зв'язки різних субкультур із музикою все більше укорінюють їх у суспільному житті світу...» Проте, основним питанням є невідання тодішніх психологів понять соціальних мереж Instagram, TikTok, Tumblr тощо. Тож із появою Інтернету та його масовим використанням серед підлітків як засобу зв'язку поступово почали формуватися новітні електронні «субкультури», зокрема Egirl. Eboy та VSCO girl.

Egirl/Eboy

Суть лейблу полягає в тому, що ці представники проводять надто багато часу в мережі Інтернет, турбуючись лише про свою цифрову особистість.

Особливості:

Швидко за все, ви ніколи не зустрінете справжнього Egirl чи Eboy в реальному житті, адже на вулицях шанувальники цієї субкультури виглядають як середньостатистичні тинейджери із пірсингом в носі, найрізноманітніших відтінків волоссям та трендовим одягом, переважно оверсайз. Проте бути Egirl/Eboy – це існувати опосередковано на екрані смартфона, онлайн; упізнаватися іншим через постійну присутність у Twitch, TikTok чи характерні позування в Instagram; доводити свою «неординарність», «інакомислення».

Цікавий факт:

Із початком появи комп'ютерних ігор термін «Egirl» використовувався для приниження привабливих або популярних в середовищі тої чи іншої гри жінок. Найбільш раннє визначення поняття «Egirl» наведено в Urban Dictionary і фіксується 2009 роком: «Назви її Egirl, тому що вона завжди після D.» Ця образа часто вживалася на ігрових сайтах, де дівчата піддавалися переслідуванням, погрозам і психологічним покаранням за те, що просто існували в ігровому світі, де на той час переважали й володарювали чоловіки.

Стиль (зовнішній вигляд):

Egirl/Eboy – суміш емо- й гот-культур, аніме-косплею з елементами Tumblr та фетиш-одягу.

Сітчасті футболки й колготки, об'ємні чорні сорочки, з-під яких виглядають смугасті рукави лонгслівів, різноманітної гами шпильки для волосся, спідниці Sailor Moon чи брюки з високою талією, ущільнювальні кільця та ланцюги; дві довгі кольорові косички або бруталне каре із чубчиком; крилаті темні стрілки, яскраво-рожеві тіні, нікавайні чорні сердечка на щоках та червоні рум'яна формують типовий образ Egirl; Eboy стилем майже не відрізняються від Egirl, адже ця субкультура намагається вийти за умовні межі гендерного розподілу. Лиш пофарбоване в блондинистий волосся хлопці зачісують із проділом посередині, дотримуючись усіх вище перелічених особливостей стилю. Тут присутні й часточка скейт-культури, хіп-хопу та гіперсексуалізування образу з допомогою портупей, чокерів чи інших елементів гардеробу.

Історія появи Egirl/Eboy:

Етап 1. У 1990 - 2000-х роках знаходимо безліч згадок Egirl і Eboy, котрих класифікують як залежних від електронних пристроїв підлітків (саме частку Е додано від «електронний»).

Етап 2. Близько 2000-2010-их років Egirl та Eboy більш конкретно характеризують нове покоління молоді в Інтернеті, яка цікавиться емо (другий варіант походження «префіксу» Е - Емо-girl чи Емо-boy, стисло - Egirl чи Eboy) або іншою альтернативою на кшталт готів. Також все частіше трапляється опис цих персонажів як «ті, хто захоплюються іграми та аніме», а їх зовнішність і поведінка оцінюється як залучення уваги.

Етап 3. На початку 2019 року в додатку для обміну відео TikTok з'являється відомий мем – «Egirl Factory», де під ремікс на трек електронної музики «ME! ME! ME! » користувачі записують пародійне відео із раптовим перебуванням на «фабриці», що перетворює дівчат в стереотипну Egirl, тобто в образ «готичного аніме-геймера».

Згодом цей мем перейняла й чоловіча частина світу, а вразливі й чутливі підлітки поступово втілювали такий образ у життя, додаючи на свою сторінку в TikTok пафосні й антисаркастичні відео й формуючи нову електронну субкультуру.

Врешті-решт, Egirl та Eboy - це своєрідний внутрішній «Інтернет-флірт» незалежно від того, що вони публікують в Інтернеті. Через свою привабливість вони є бажаними зразками наслідування для одних чи об'єктами насмішок для інших. Як і у хіпстерів чи вже згадуваних вище готів, ідея Egirl та Eboy розвивається і може мати кілька значень: образа, комплімент або іронічний мем...

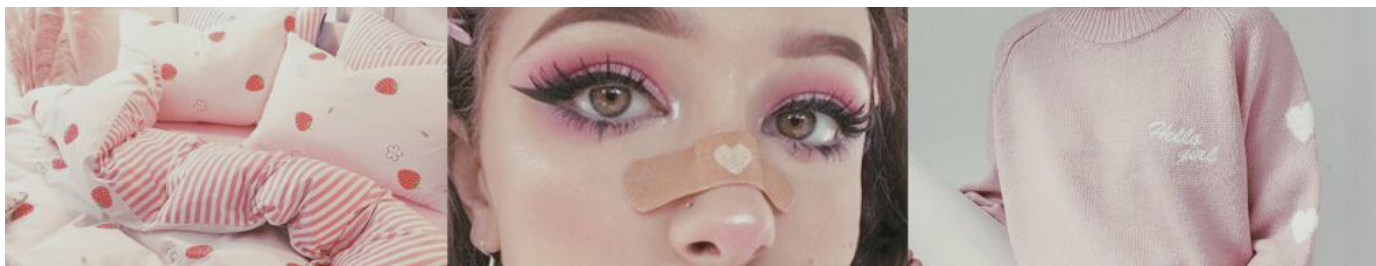
Субкультура VSCO girl почала активно поширюватися влітку 2019 року, водночас із цим на відео-платформі YouTube поступово збільшувалася кількість тематичних гайдів «Як стати VSCO?». Тож VSCO girl (дівчата Visko) – це молодіжна субкультура, поширена у дівчат, які часто користуються додатком для редагування фото «VSCO» і володіють певним набором аксесуарів.

Історія поширення субкультури Віско:

Незважаючи на те, що масовість VSCO girl отримали лише протягом літа 2019 року, витoki цього явища є більш давніми, ніж здається з першого погляду: додаток VSCO, котрий дозволяє обробляти фотографії, з'явився на маркетплейсі США ще в далекому 2011 році, звідки поширився країнами Європи та Азії. 2015 року хештег #VSCO усе частіше застосовує аудиторія дівчат до 25 років у дописах в Instagram.

Проте для мешканців Заходу VSCO – це не лише програма для створення якісного контенту, а й повноцінна соціальна мережа з ідентичними до вище згаданого Instagram можливостями (відмінність полягає лиш у тому, що VSCO не має функцій «Лайк» та «Коментар» і запобігає розповсюдження так званих «лайк-таймів» чи «гівевеїв», що, у свою чергу, сприяє поширенню інших притаманних цьому додатку форм активності користувачів). Нині VSCO нараховує понад 30 млн активних юзерів щодень та близько 2 млн платних підписників, що є доволі значною статистикою.

Хто ж такі власне VSCO girl?

Вперше це термін застосувала не надто відома ютубер Greer Jones, опублікувавши 30 січня 2019 року відео «Becoming the ultimate VSCO girl» («Стаю справжньою VSCO girl»), котрий протягом місяця вже набрав трохи більше 200 тисяч переглядів. А 14 червня 2019 року (тобто за 4 місяці) в словнику Urban Dictionary з'явився перший запис про VSCO irl: «... це дуже естетично приваблива (надзвичайно симпатична) дівчина, яка редагує всі свої фото в Instagram за допомогою програми VSCO з фільтром C1...»

Відтоді Urban Dictionary поступово додав з десяток інших визначень, але всі вони сходяться на загальному розумінні VSCO girl як нового перевтілення своїх попередниць «Tumblr girl» - позитивних, емоційно нестриманих, багатих дівчат.

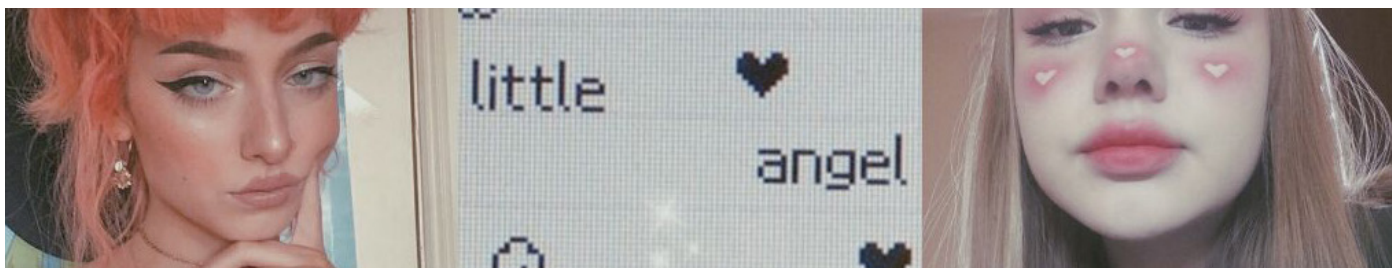
Мемі в стилі Віско:

Одночасно з ідентифікацією нової електронної субкультури кількість бажаючих висміяти цей тренд збільшувалася щогодини. Не дивно, найпершими пародіювати типових дівчат Віско у відео-форматі почали саме користувачі TikTok, на теренах Instagram, на щастя чи на жаль, VSCO мемі не знайшли необхідного підґрунтя і швидко зникли зі сторінок дописувачів.

Окрім цього, VSCO girls створюють і власні мемі, поширені також завдяки TikTok і YouTube, зокрема «And I oop» («І я така упс») та «Skksksk» тощо.

And I oop («І я така упс») - фраза Jasmine Masters, учасниці шоу RuPaul's Drag Race, яка 28 жовтня 2015 року виклала відео, що часто переривалося конструкцією And I oop. Уривок з цього ролику став вірусним в березні 2019, а в Twitter поширився як типова реакція на щось несподіване (проте лише завдяки TikTok мем «And I oop» тепер асоціюється саме з VSCO girl).

Skksksk - звуконаслідування, засноване на швидкому й почерговому натисканні клавіш S і K на клавіатурі. Використовується для вираження подиву, шоку або стурбованості.

У підсумку вважаю за необхідне лиш нагадати, що мода, тренди, субкультури циклічні, постійно змінюються з віяннями часу, і головним залишається не втратити своє «Я», свою прекрасну дивовижну особистість серед стандартизованих угруповань та їх різноманітності. Тому, раджу берегти себе від сторонніх впливів та реалізуватися в дійсно цікавій серцю справі, а не там, де знаходиться більшість оточення.

Послухаємо українську?

Катерина Ягович

Музика заповонила нашу сучасність. Без неї вже неможливо уявити свого життя, адже вона повсюди. Кожного ранку нас будить своєю мелодією невгамовний будильник, заварюючи поспіхом каву, ми згадуємо той трек, який крутиться в нашій голові вже декілька днів і наспівуємо його собі під ніс. Хтось сідає у машину і вмикає звичні завантажені пісні, що вже майже вивчив напам'ять, а дехто чує якусь стару мелодію, що викликає ностальгію. У магазинах, кафе, просто посеред вулиці – ноти, що тримають життя в ритмі, не залишають нас.

Тенденції в музичному світі змінюються надзвичайно швидко, особливо серед молоді. Та, якщо раніше, у навушниках сучасного українського підлітка лунали переважно зарубіжні хіти, то на сьогодні простежуються колосальні зміни. Хороша вітчизняна музика – це уже не просто згадки старшого покоління, а справжній вибуховий поштовх сьогодення. І з кожним днем цей процес набирає все більших обертів. Виконавці справді почали працювати над кількістю і якістю своєї музики. Інколи, навіть у супермаркеті, лунає такий трек, який почувши, одразу хочеться завантажити на свій телефон і заслухати. Від деяких співаків буває навіть незвично чути українську музику, але ці зміни справді привертають увагу та зацікавлюють.

Гарним прикладом став мега-популярний дуєт **«Время и стекло»**. Творчість цих виконавців за багато років знайшла досить велику кількість прихильників. Та підписники на каналі в YouTube підкреслили, що нова пісня «Дим» додала гурту вишуканості, елегантності та стилю.

Але по-справжньому цікавою є творчість нових співаків, які стають відомими завдяки саме українським трекам.

Гурт KAZKA за досить невеликий період встигли своєю творчістю завоювати прихильність всієї Європи. Це не дивно, адже їхня музика притягує. Для молоді це дійсно крутий мікс, адже тут і різні ліричні композиції, і ті, під які можна потанцювати на вечірці. Поп-музика з

елементами електро-фолку – це справді щось нове. Успіх групі принесла пісня «Плакала», яка побила кілька рекордів серед композицій на території СНД.

А ось музичні треки **Христини Соловій** на вечірці не зустрінеш, але молодим людям вони завжди подобались. Пісні виконавиці ліричні та просякнуті глибоким сенсом. Кліп на пісню «Тримай» отримав понад 20 мільйонів переглядів та зробив співачку призером на премію YUNA.

Справжнім відкриттям для української сцени стала **Alyona Alyona**. Хто б міг подумати, що звичайна вихователька дитячого садка колись збиратиме стадіони. Першою піснею була «Рибки». Згодом - «Голови», кліп на яку зібрав мільйони переглядів на YouTube лише за місяць. Співачка порушує важливі соціальні проблеми у своїй музиці. Зокрема – агресивної свідомої поведінки однієї дитини або групи стосовно іншої. Трек має просту, але значущу назву «Булінг». Вражає щирість виконавиці, яка притягує багатьох людей.

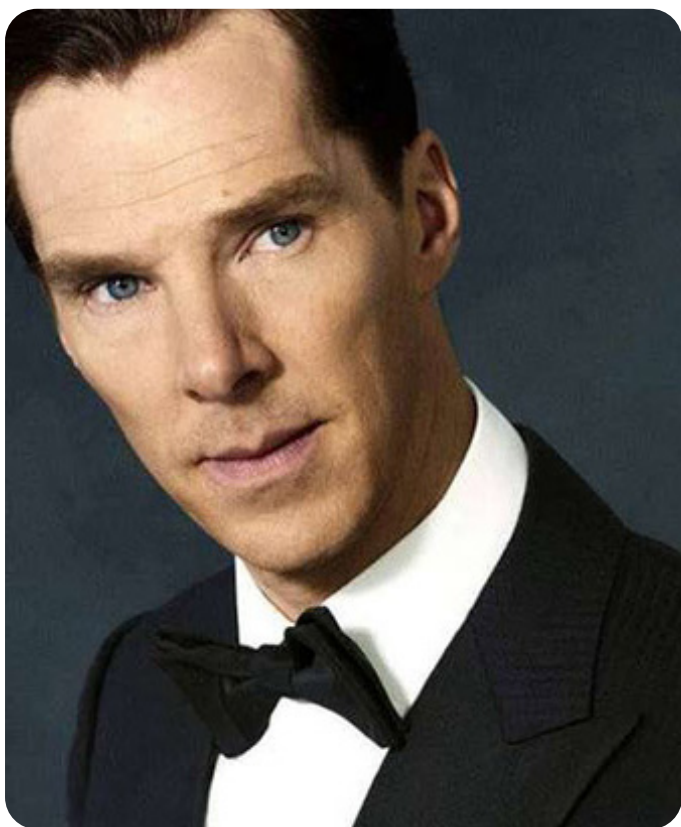
Подібних прикладів можна навести чимало. А найголовніше те, що швидкий розвиток нашої музичної індустрії відбувається у такий нелегкий час. Особисто мене вражає те, що у цій музиці відсутній затятий патріотизм чи агітації, там немає трагізму та не змальовуються сумні життєві історії. Відсутнє усе те, від чого ми вже так втомились. Ця енергійна музика надихає на нові звершення, змушує задуматись над власним життям і вносить у нього купу позитивних нот. Ми ж, українська молодь, повинні надавати цьому процесу нових обертів. Тим паче, у нас для цього є безліч можливостей. Не варто боятися виражати свої думки через творчість, адже саме нова, свіжа ідея може стати кроком до колосальних змін.

Як співає Світлана Тарабарова: «Ти скажи мені казково».

О Б Е Р Е Ж Н О !

Тут відмовляються від
стандартів краси!

Краса – явище суб'єктивне, сьогодні про це говорять усі ЗМІ, соціальні мережі, блогери та знаменитості. В Інтернеті набуває неймовірної популярності явище під назвою «бодіпозитив», яке пропагує прийняття своїх недоліків та любов до себе. І навіть на фоні усього цього руху все ОДНО є ті, хто, побачивши на екранах людей з ідеальним смаком, чистою шкірою та гарною зовнішністю, тонуть в комплексах та мріють про пластичну операцію. Тому сьогодні мені хотілося б розповісти про акторів, зовнішність яких не відповідає сучасним стандартам краси, проте, це не заважає їм бути професіоналами своєї справи та закохувати в себе мільйони фанатів з усього світу.

І почнемо ми з британського актора **Бенедикта Камбербетча**.

На початку кар'єри Бенедикту відмовляли на більшості кастингів, режисери не давали йому ролей, аргументуючи це тим, що його зовнішність зовсім не підходить для екранів. Проте, все змінилося в 2010 році, коли світ побачив серіал «Шерлок» з Камбербетчем в головній ролі. Його харизма, гумор та неймовірні зелені очі привели в захват глядачів. Бенедикта почали запрошувати на різноманітні шоу, пропонувати йому головні ролі, а також йому запропонували контракт з Марвел, тому зараз ми можемо бачити актора в ролі іронічного мага Доктора Стренджа. Щодо зовнішності Камбербетч жартує, що його обличчя чимось схоже на мордочку видри, проте ця самоіронія змушує нас ще більше захоплюватися харизматичним британцем.

Далі хотілося б поговорити про **Мейсі Вільямс**, зірку серіалу «Гра престолів» та фільму «30 шалених бажань».

Нещодавно акторка зізналася, що довгий час перебувала в стані депресії через негативні коментарі щодо її зовнішності в соціальних мережах. Проте близькі друзі та самоаналіз допомогли Вільямс прийняти себе та менше звертати увагу на слова оточуючих. А взагалі, фанати захоплюються нею зовсім не через зовнішність: акторка займається благодійністю, любить жартувати та розігрувати своїх фанатів (одного разу дівчина прикинулася продавницею у сувенірному магазині), а ще вона активно спілкується зі своїми підписниками в соціальних мережах. Отож, Мейсі Вільямс своїм прикладом показує, що вчинки та людяність набагато привабливіші за гарне обличчя.

І наостанок поговоримо про молоду зірку Голівуда **Фіна Вулфарда**, який став відомим завдяки ролям в серіалі «Дивні дива» та фільмі «Воно».

Цей кучерявий хлопчина відразу сподобався глядачам завдяки своїй щирій посмішці та вмінню посміятися над собою. Актор неодноразово публікував у соціальних мережах свої невдалі світлинки з іронічними підписами щодо своєї зовнішності. І нещодавно стало відомо, що юний актор взяв участь у фотосесії для модельного будинку Yves Saint Loran. Це доводить, що в сучасному світі головне не зовнішність, а вміння показати себе.

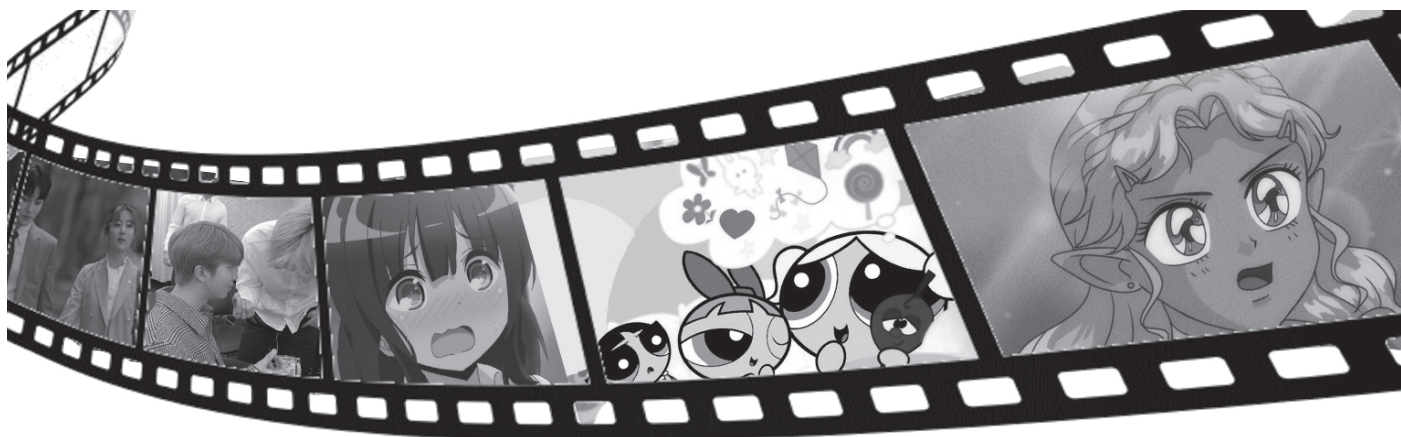

Отже, я сподіваюся, що приклади цих акторів надихнули вас та допомогли зрозуміти, що в наш час гарні обличчя та фігури не здатні конкурувати із простотою, харизмою та здатністю посміятися над своїми недоліками.

#[ШЧО]

Тема номера — #ТРЕНДИ

ПОДИВИТИСЯ

Напевно, кожен з нас, прийшовши додому після важкого навчального або робочого дня, хоче розслабитися і відпочити. Багато хто обирає фільму або серіалу. Із зарубіжними стрічками все зрозуміло – підліткове кохання, надздібності, життя поліцейських і лікарів. Але як щодо українського виробництва? Чи багато хто з вас знає про якісні вітчизняні новинки? Можу посперечатися, що одиниці, тому нижче я надам деякі рекомендації і розповім про фільми, на які варто витратити свій час.

«Заборонений» (2019)

український художній повнометражний фільм про життя та загадкову смерть відомого поета-шістдесятника, правозахисника, Героя України — Василя Стуса та його боротьбу із радянською системою.

1965 рік. Молодий поет Василь Стус не може миритися з безправним становищем українців у Радянському Союзі та кидає виклик тоталітарній системі. Він говорить те, про що мовчать мільйони. Незважаючи на постійний тиск і погрози, Стус не припиняє боротьбу навіть у засланні. Реальна історія нескореного поета, історія кохання і зради, людської гідності та підлості.

Дар'я Князева

«Гуцулка Ксеня» (2019)

український фільм-музикла 2019 року режисерки Олени Дем'яненко, знятий за мотивами однойменної оперети Ярослава Барнича.

Старий мільйонер Микола Данилюк (американець українського походження) розуміє, що йому залишилося зовсім небагато. Він написав заповіт: один мільйон доларів піде його сину Ярославу (або просто Яро), якщо той одружиться на свідомій українці. Із цією місією хлопець вирішив дістатися до далекої країни, щоб виконати умову батька. Такі гроші не можуть пропасти! Найкраще місце для цього, звичайно ж, Карпати. Яро зупинив свій вибір на Ворохті. Ох, тут у молодого хлопця очі точно будуть розбігатися – усюди справжні українки. Але серед них треба вибрати одну найбільш свідому. Можливо, під час цих пошуків у Яро змінить свій світогляд.

«Додому» (2019)

український драматичний фільм Нарімана Алієва з Ахтемом Сеїтаблаєвим у головній ролі. Світова прем'єра стрічки відбулася 22 травня 2019 року на 72-му Каннському міжнародному кінофестивалі, де вона брала участь у конкурсній програмі «Особливий погляд».

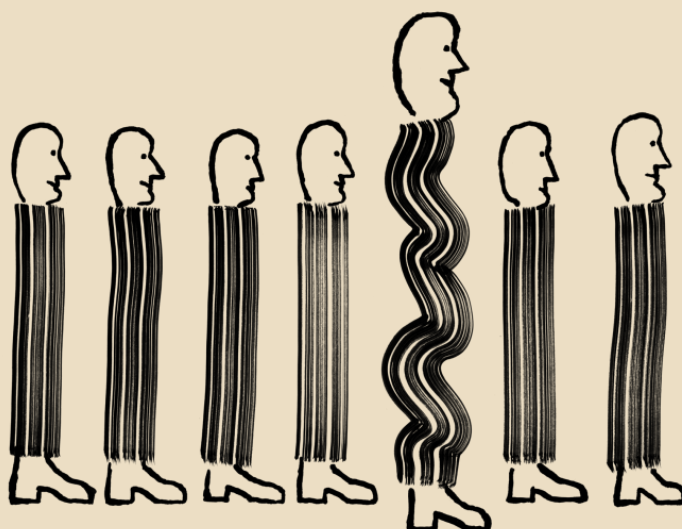
На війні на Сході України гине Назім. Кримський татарин переїхав з Криму після окупації і добровольцем пішов воювати всупереч волі батька. Мустафа (Ахтем Сеїтаблаєв) приїжджає до Києва, щоб забрати тіло загиблого сина додому, в Крим, щоб поховати його там за мусульманськими традиціями. Разом з тілом первістка він хоче забрати додому і свого молодшого сина Аліма (Ремзі Білялов). Хлопець не розуміє намірів батька і не хоче повертатися з мирного Києва до Криму, але не наважується на непослух.

Ось так і пишу...

За містом в нас шумить завод,
Пливе по річці пароход,
Я йду із коледжу додому
І доїдаю бутерброд.
Там під машину втрапив лось,
Щось інше ще десь відбулось,
А в мене пар було п'ять зразу —
Я мрію вже поїсти щось.
В нас світла й сонячна погода,
Життя — суцільна насолода,
Та я похмурий і сумний —
Одного мало бутерброда.
З безсилля падаю я з ніг,
Зайти в автобус ледве зміг.
І, щоб не думати про їжу,
Сів на сидіння й спати ліг.
Перед очима м'ясо й сало,
Бо їжі взяв з собою мало.
Мені рюкзак уже свій навіть
Аж піднімати важко стало.
У мене, мабуть, перевтома
Така, що людям невідома.
Мене лише одне врятує:
Борщу кастрюля, та що вдома.

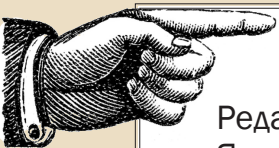
Челишев Дмитро

Пораду дам гостям столиці:
Хоч іноземець ви, хоч ні
На перше-ліпше не дивіться
І не марнуйте в місті дні.
Поділ, Майдан або Хрещатик,
Чи Володимирський узвіз?
Не знаєте з чого почати?
Не звідси точно — мій девіз.
Екскурсії не варто брати,
Не треба грошей мати відро,
Знайдіть ви сили завітати
Лишень у київське метро.
«Чернігівська». Й пройтись ногами.
Ось вже студенти і студентки,
Ще мить — й постане перед вами
Наш коледж імені Грінченка.
Захочете ви мабуть їсти,
А що, як їжі в вас нема?
В Макдональдсі тут можна сісти,
Ще є в кіосках шаурма.
Вам так сподобатись повинно,
Що вчитись віддасте до нас
Якусь одну свою дитину,
А може й зразу всіх за раз.

Челишев Дмитро

Редакція «Nota Bene» відкрита до співпраці з викладачами та студентами.
Якщо Вам є що розказати, чим поділитися, то ми з радістю допоможемо.
Чекаємо на ваші листи: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com